

ring i den gældende lovs § 3, stk. 4 og 5. Dog er kravet i § 3 a, stk. 2 om at dokumentationen skal forevises for fiskerikontrollen ændret til at dokumentationen skal forevises Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. I praksis vil dokumentationen dog stadig skulle forevises for de lokale Fiskeriinspektorer.

Til nr. 4.

Forslaget indsætter en ny § 3 b. Denne bestemmelse vedrører den gældende lovs regler i § 3, stk. 6 - 8, og i § 3 a om erhvervsfiskerselskaber.

Forslaget tilsigter, at erhvervsfiskerselskaber fremover kun kan registreres og opretholdes som enten aktie- eller anpartsselskaber. Dette vil bl.a. forbedre kontrollen med selskabernes ejerkræds. I forvejen oprettes langt hovedparten af erhvervsfiskerselskaberne, som aktie- eller anpartsselskaber.

Forslaget indebærer, at fartøjer fremover kun kan ejes og drives af registrerede erhvervsfiskere, bierhvervsfiskere, registrerede og godkendte erhvervsfiskerselskaber i form af aktie- eller anpartsselskaber. Endvidere eksisterer i dag en ret udbredt ejerform, hvor to eller flere erhvervsfiskere indgår i et partsrederi. Dette er ikke et egentligt selskab i lovens forstand, men partsrederiet skal bestå af registrerede erhvervs- eller bierhvervsfiskere for 2/3 vedkommende.

Før 1993 blev der ikke stillet krav til, hvem der ejede fartøjet, men alene krav til den person eller det selskab, der drev fiskeri med fartøjet. Reguleringsloven er imidlertid blevet ændret, således at der ved lov nr. 332 af 14. maj 1992 stilles krav om, at et fiskerfartøj for 2/3 vedkommende skal ejes af registrerede erhvervsfiskere, bierhvervsfiskere eller, at et fiskerfartøj fuldt ud skal ejes af et erhvervsfiskerselskab, jf. Reguleringslovens § 7a, stk. 1.

Kravet om registrering af selskaber med erhvervsfiskerstatus efter loven er således tæt knyttet til kapacitetsreglerne i reguleringslovens § 7 og § 7a. I forbindelse med administrationen af kapacitetsreglerne er det nødvendigt med et klart overblik over selskabernes reelle ejerforhold, idet disse fleksible regler gør det muligt, at foretage fartøjsudskiftning på grundlag af bl.a. tilkøb af flere fartøjer. I den forbindelse er det nødvendigt, at sikre at de selskaber og personer, der foretager sådanne opkøb, udgøres af registrerede erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber.

Ændringen i § 3 b, stk. 1 nr. 1 - 4, hvorefter der alene henvises til »aktier og anparter« er en konsekvens af, at det med lovforslaget søges gennemført, at det alene er anparts- og aktieselskaber, der fremover kan godkendes som registrerede erhvervsfiskerselskaber.

Ved indsættelsen af lovforslagets krav i stk. 1, nr. 1, om, at overdragelse af aktier eller anparter alene kan ske til eje eller pant, tydeliggør lovforslaget, at de erhvervsfiskerejede aktier eller anparter hverken må sælges eller pantsættes til ikke-erhvervsfiskere.

Fiskerimyndighederne vil dog også fremover acceptere, at aktierne og anparterne permanent bliver overdraget til et pengeinstitut eller et andet finansieringsinstitut, som sikkerhed for f.eks. en kassekredit eller et lån. I disse tilfælde vil det i overensstemmelse med gældende praksis blive krævet, at der bliver indsendt en kopi af pantsætningsaftalen til fiskerimyndighederne, og at det fremgår af denne aftale, at pant-haver ikke har nogen indflydelse i selskabet og heller ingen stemmeret.

Der er foretaget ændringer i stk. 1, nr. 2 og 3, som følge af særlige forhold for anpartsselskaber.

Den foreslåede ændring i stk. 1, nr. 2, er en konsekvens af, at anpartsselskaber ikke udsteder dokumenter i lighed med aktieselskaber. I praksis påtegnes anpartshaverfortegnelsen i stedet om omsætningsbegrænsningen for de erhvervsfiskerejede anparter.

Forslaget i stk. 1, nr. 3, er en konsekvens af, at ikke alle anpartsselskaber har en bestyrelse. Efter § 19, stk. 1 i lov om anpartsselskaber, er ikke alle anpartsselskaber forpligtet til at have en bestyrelse, idet selskaberne i nogle tilfælde alene er forpligtet til at have en direktion og således anvendes i overensstemmelse med ordlyden i lov om anpartsselskaber af 22. maj 1996 betegnelsen »øverste ledelsesorgan«. I disse tilfælde er selskabet i praksis ikke blevet afvist af fiskerimyndighederne, men der er i stedet blevet stillet krav om, at vedtægterne skal indeholde en bestemmelse om, at overdragelse af de erhvervsfiskerejede anparter kræver der øverste ledelsesorgans samtykke.

Stk. 2 svarer til den gældende § 3, stk. 8.

Med forslagets stk. 3, indføres en bemyndigelse til ministeren, hvorefter denne kan fastsætte regler om at et selskabs registrering, som erhvervsfiskerselskab kan bortfalde, hvis ikke overdragelse af erhvervsfiskerejede aktier meddeles til Fiskeridirektoratet inden 30 dage. Dette svarer til bestemmelsen i reguleringslovens § 7a, stk. 6 vedrørende ejerskifte af fartøjer. Bestemmelsen sikrer, at der skabes det nødvendige overblik vedrørende ejerkredsen i erhvervsfiskerselskaber.

Stk. 4 vedrører forholdene for de allerede eksisterende selskaber. Bestemmelsen svarer til indholdet af den gældende § 3 a. Disse selskaber kan opretholde registrering med ret til at drive erhvervsfiskeri med selskabernes nuværende konstruktion. Dog kan